

KITARTÓ VAGYOK, MINT A SZÜLEIM

Mesélő tájakon címmel a könyvesboltokban már kapható Majláty Bence Kristóf, a tíz éves budakeszi fiú rajzaival illusztrált foglalkoztató könyv, amely a magyar tájak és a természet ábrázolásán és a hozzájuk tartozó kis történeteken keresztül ad lehetőséget a szülő és a gyermek számára olvasás közben elbeszélgetni fontos ismeretekről, értékekről. „Bence roppant tiszta lelkű, igen határozott. De amilyen határozott, olyan szófogadó is. Nagy reményekre jogosít tehetsége, dinamikus, energikus, mégis belső fegyelemmel rendelkező karaktere” – jellemzi rajztanára, Albert Éva iparművész. „Öntudatos, magabiztos, szellemiségében, lelkiségében rendezett kisfiú, aki szerető, mértékes terheléssel a legkülönbek közé emelkedhet” – írja róla Molnár V. József egyetemi tanár. Benécét otthonában kerestem fel.

– *Hogyan ajánlanád ezt a könyvet azoknak a gyerekeknek, akiknek szántad?*

– Lapozgassák, mert sok gyerek nem is tudja, hogy Magyarország nagyon szép és azért készítettük ezt a könyvet, hogy az összes gyerek már kisgyermek korában megismerje Magyarországot, s tudják, olyan szép, mint ezek a képek.

– *A képeket tehát mind személyes élményed alapján készítettéd?*

– Mindegyik helyet láttam, a tiszai öbölgyákat is. Minden egyes képhez emlékem fűződik, mert mindenhol voltam és ezek a képek azokat a helyeket mutatják be. Sokat kirándulunk Magyarországon, bebarangoljuk az Alföldet, jártunk Hévízen, de a kedvenc helyem a Pilis.

– *Melyek a kedvenc képeid?*

– Azokat a képeket szeretem, amiknél olyan láthatatlan dolgok is vannak, amikről csak sejteni lehet, hogy mi is lehet az, amikhez hozzá lehet gondolni.

– *Hogyan készült egy-egy ilyen kép?*

– Először mindig vázlatot készítünk, azt átbeszéljük Éva nénivel, hogyan legyen tovább. Meghúzzuk a határokat, aztán kikeverjük a színeket. Először próbapapírra festünk, aztán a képhez minősítjük, hogy mi is lesz az, ami végül is látszódik. A vizet nagyon szeretem festeni, mert fodrozódik, tükröződik, hullámszik, sosem ugyanaz. Különösen, mióta láttam a tengert.

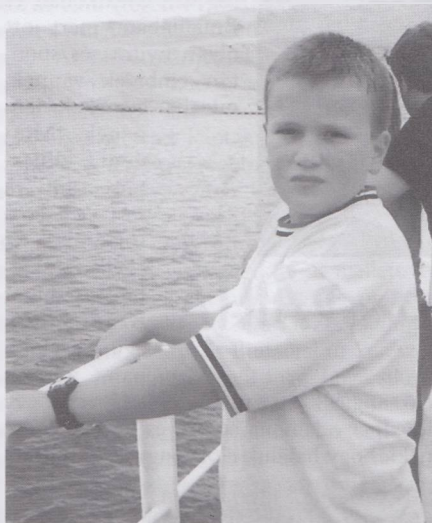
– *Hogy kerültél a tengerhez?*

– Régóta úszom, az utóbbi időben uszónyos úszásban (víz alatt, légző csövel, a lábom uszónnyal), s búvárokodni is elkezdtem. A búvárcsapatunknak az Adriai-tengernél van egy jó búvárbázisa Horvátországban. A nyáron én voltam az egyetlen gyerek abban a csapatban. Merülésnél minden egyes felszerelést nagyon kell fi-

gyelnünk, mert sajnos nem szabad 15 méter mélyebbre merülni, mert minél mélyebbre merülünk, annál nagyobb a veszélye, hogy valamilyen bajunk történik.

– *Amikor lemerülsz, mit látsz?*

– Először csak sziklákat, de minél mélyebbre merülünk, annál csodálatosabb élőlényeket találunk. Pl. öt méter mélyen vízililiomokat, tengeri sünöket, ernyős algákat, mélyebben csikóhalat, betűsügért. Minél több halat láttunk, annál mélyebbre merültünk. A legjobb a búvárokodásban,

hogy ha odafent vihar van, vagy esik, odalent nem lehet érezni, mert csak odafent sodródik a víz, de odalent nem. Megtörtént már, hogy fenn villámlott, miközben lenn ebből semmit sem éreztem. Nagyon jól éreztem ott magam. Szeretnék idén is jeles lenni mindenből, mert akkor újra elmehetek Horvátországba.

– *Mi szeretnél lenni?*

– Orvos és bűvár, mert szeretnék olyan növényeket találni a víz alatt, amelyek segítenek a gyógyulásban és az élet meghosszabbításában. A búvárokodás nekem hobbi. Orvos lennék, és ebben segítene a búvárokodás. Hobbi még az úszás is, mert nagyon szeretem az érmekeket.

– *Az érmekeért keményen meg kell dolgozni.*

– A gyékényesi edzőtábor nagy szenvedés is volt. Délelőtt öt kilométer úszás, megkerültünk két szigetet, vegyesen úsztunk hátat, mellet, gyorsat, pillangót, közben a szánkban kellett tartani a légző csövet, amin nem kaptunk levegőt, mert ömlött rajta befelé a víz. Utána két óras futás, kb. négy kilométer, aztán vissza a vízbe. Már gözölgött a fejem, volt vagy ötven fok. Délután pedig kezdődött minden előről. Csíptek a szúnyogok és a darazsak...

– *És ha nem teljesíted az edző parancsát?*

– Akkor békaügetés. Vannak olyan dolgok, amiket elfelejtek, vagy rosszat csinállok, vagy nem figyelek oda, vagy nem hozom a cuccaimat. Pl. szigorúan pólóban kell úszni, mert az is segíti az izmok fejlődését. Legutóbb nem hoztam pólót, két kör békaügetéssel kellett kezdenem. De 25 méteres medencénél ez három kör.

– *Az edződben mi tetszik a legjobban?*

– Nagyon megdolgoztat bennünket, rengeteget úsztat, hogy kifejlődjenek az izmaink. Persze már vannak izmaim, de a lábaimnál még egy árva izom sincs. De én kitartó vagyok, mint a szüleim. Addig fogom csinálni, amíg a legmagasabb fokozatig fogok jutni, és onnantól kezdve azt fogom úszni.

– *És mi az a legmagasabb fokozat?*

– Csaszi, az edzőm.

Koós Hutás Katalin

Magyar Örökség és Prima Primissima Díj NAGY GÁSPÁRNAK

Októberben negyvennegyedik alkalommal adták át a Magyar Örökség-díjakat a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében Mádl Ferenc volt köztársasági elnök és felesége, valamint Antal Józsefné, a néhai magyar miniszterelnök özvegye jelenlétében.

Magyar Örökség-díjjal jutalmazták és ezzel bekerült a Magyarság Láthatatlan Szellemi Múzeumába az 1956-os forradalom és szabadságharc, Nagy Imre és a magyar forradalom hőseinek áldozata. Vizi E. Szilveszter, az MTA elnöke méltatásában kiemelte, hogy a vérbefojtott forradalmak után csak nagy sokára világosodik meg, hogy végül a vesztesek győzedelmeskednek.

A kitüntetettek között volt a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola és ifj. Sapszon Ferenc, Nagy Gáspár költő, Raksányi Gellért színművész, a Bécsi Európa Klub és a Magyar Írószövetség.

Magyar irodalom kategóriában Prima Primissima díjra jelölték Nagy Gáspár, Kossuth-díjas budakeszi költőt Kalász Márton és Eszterházy Péter írók társaságában. A jelöltekre a közönség szavazatait is várják. Szavazni december 6-án este 8 óráig lehet. A díjátadó gálaestre december 8-án a Művészetek Palotájában kerül sor.

A díjról, a kategóriákról, a jelöltekről és a telefonszámokról minden részletet megtalál honlapunkon.

www.budakesziiranytu.hu

